StratejiCo.

Hepimiz Frank’iz!

Yazar: Yazar: Selim Oktar

Hepimiz Frank’iz!

“Ne kadınlar sevdim zaten yoktular.”

Atilla İlhan

Bazı insanlar dünyayı değiştirir. Bazıları ona adapte olur. Bazıları ise zaten yoktur.

Birçok araştırmada, dünyayı değiştiren insanların kişisel özelliklerinin farklı olduğu ortaya çıkmıştır.

Yeni dönemin en çok okunan yazarlarından, “**Homo Sapiens**” kitabı ile ünlenen tarihçi Hariri, dünyanın günümüzde giderek birbirinden uzaklaşan ve gerileyen durumuna sebep olarak büyük vizyona sahip yeni liderlerin var olmamasını gösteriyor. Buna karşın, Hollanda Başbakanı göreve, herhangi bir vizyona gerek olmadığını, önemli olanın insanın işini iyi yapması olduğunu söyleyerek seçildi. Erdoğan ise daima davanın en önemli şey olduğunu vurguluyor. ABD Başkanı Trump ise kendi seçmeninin çıkarını her şeyden önde tutuyor.

İster vizyon, ister dava, ister de iş diyelim, kesin olan dünyanın bir yerlere gittiği. Durdurup bir durakta inemeyeceğimize göre dünyanın nereye gittiğini anlamanın ve yaptığımız iş ile ilişkilendirebilmemizin kendimizi değerli hissetmenin bir yolu olduğu kanaatindeyim. Yaşadığı dünyaya, ortama, işine, ailesine katkıda bulunmayan kişilerin zaten yok varsayılabileceklerine inanıyorum.

Dahası, büyük liderlerin önemli olduğu ama yeterli olmadığı düşüncesindeyim. Esas fark yaratan unsurun, maddi beklentilerden ziyade yaptığı işte en iyi olma çabası içinde olan, bu şekilde anlam bulan '**Bilgi çalışanları**' olacağını düşünüyorum. Bu çalışanlar artık çoğunluğu oluşturmaya başlamış durumda, bir kısmı da hem çalışan hem girişimci.

Şimdi sizi bu kuşaktan ilginç birisi ile tanıştırmak istiyorum.

Yakın zamanda Afrika'da safariye çıktım. Hemingway ve Mister No karışımı bir heyecan içerisinde her an öksürüp yere acil iniş yapacak gibi davranan 9 kişilik uçağımızdan inip rehberimiz Frank ile tanıştığımda heyecanımın yanı sıra merakım da artmaya başladı. Bu merak, hayvanlardan ziyade insanlara yönelikti. Frank yirmili yaşların sonunda deli dolu bir genç. Oldukça yakışıklı, 1.85 boylarında, ince uzun yapılı bir Afrikalı. Bilgisayar bölümünü okuduktan sonra safari rehberi olmaya karar vermiş. Babası da rehber ve tabi bu kararına çok tepki göstermiş. Kendisiyle konuştuğumda bir yandan kızdığını açıkça belli ederken bir yandan da "**bildiği her şeyi ben öğrettim**" diyerek gururunu gösteriyordu.

Bu durumu babasının yanında saygıyla onaylayan Frank, babası uzaklaşınca bana "**bildiğimin yüzde beşini bile ondan öğrenmedim**" diyerek gerçek tepkisini dile getirdi. Frank bir zorunluluktan dolayı rehber olmamıştı. Tanzanya'da bile IT çalışanları iyi para alıyor ve toplumda saygı görüyor. Ayrıca safari rehberliği de son derece zor bir iş. Sabahın köründe kalkıp gün batımına kadar arazi aracı ile vahşi hayvanların peşinde koşmak için insanın ya yapacak başka işinin olmaması, ya da bu işi gerçekten çok seviyor olması lazım.

Frank ile sohbetlerimizde bana neden hep bu işi sevdiğini anlatmaya çalışıyor, sürekli **"I wanted to work in an open office"** cümlesini tekrarlıyordu. Açık ofis, onun için doğanın kendisiydi. Babası içinse safari rehberliği, başka bir iş yapamadığı için sadece para kazanma amacıyla yapılan bir iş ve pek saygın olmayan bir meslekti. Tipik olmayan bir kuşak çatışması.

İşini iyi yapmak Frank için neredeyse bir tutkuydu. Örneğin gergedan Tanzanya'da zor bulunan bir hayvan. Bir sabah birden telsizden bir gergedan görüldüğü haberini aldı. Bölgede iki haftadır görülmemişti. "Sıkı tutunun" diye bağırdı ve en az 15 yaşındaki Toyota Land Cruiser'ı bir Ferrari hızında kullanmaya başladı. Arabada birkaç sefer 50 cm kadar koltuktan fırladım ve emniyet kemerine olan saygım arttı. Saatler gibi gelen bir 20 dakika sonunda koca gergedan 3 metre ötemizde bize ters ters bakarak geviş getiriyordu. Frank'in yüzündeki zafer gülümseyişi çok şey anlatıyordu.

Bir keresinde de Frank'in büyük bir hevesle yerdeki küçük bir böceği gösterip diğer zararlıları nasıl yediğini ve bir ara yok olduklarında zararlıların nasıl çoğaldığını 9 yaşındaki kızıma anlatışını izledim. Kızımın İngilizcesinin çok iyi olmamasına ve Frank'in de koyu bir Afrika aksanı ile konuşmasına rağmen National Geographic'te ikisinin de izledikleri bir belgesel üzerine sohbet etmeleri çok ilginçti. Konuşmanın sonunda ikisi de ekosistemin en küçük bir parçasına bile zarar verilmesinin hiç beklenmeyen sonuçlara yol açabileceği konusunda hemfikirdi.

Frank için para da -iki nedenden dolayı- önemliydi:

Birincisi, aldığı talep onun patronu tarafından takdir edildiğini gösteriyordu. Aynı şekilde aldığı bahşiş diğerlerinden (özellikle de babasından) daha yüksek ise, bu onlardan daha iyi olduğunu gösteriyordu.

- İkincisi ise, işini sürdürülebilir kılmak istiyor, bunun için de para biriktirmesi ve bir araba alması gerektiğine inanıyordu. Belki de işinin patronu olmayı düşlüyordu.

Umarım Frank'in düşleri gerçekleşir.

Ancak tek başına aşamayacağı bir bariyer var: İklim değişikliği. Eğer iklim Trump'ın düşündüğü gibi değil de bilim insanlarının düşündüğü gibi değişmeye devam ederse, muhtemelen Frank babasının yaşına geldiğinde safari ancak çok kısıtlı alanlarda yapılacak ya da hayvanat bahçelerindeki hayvanlarla yetinilecek.

Frank doğada yaşadığı deneyimleri ve National Geographic gibi bilgi kaynaklarından edindiği bilgileri başkalarına anlatarak bu konuda elinden geleni yapıyor. Ama bu onun endişesini gidermeye yetmiyor.

Umarım Frank'in kaygıları gerçekleşmez.

Frank bende sevgi ve saygı uyandırdı. Bu da Afrika'ya gitmek isteyen arkadaşlarıma onu önermeme neden oldu.

Yeni neslin bize saygı duymasını, firmamızda çalışmak istemesini, müşterimiz olmasını, bize karşı olası saldırılara karşı durmasını bekliyorsak işe önce onların beklentilerini anlamakla başlamalıyız. **Onlar da Frank gibi düşlerinin gerçekleşmesini ve endişelerinin yok olmasını umut ediyor, buna katkıda bulunan şirketlere saygı ve sevgi duyuyor. Bu tür işletmelerde çalışmak onları motive ediyor.**

Esas fark yaratacak stratejinin de bu olduğuna inanıyorum.

İşletmeler de insanlar gibi üçe ayrılır: Bazıları dünyayı değiştirir, bazıları adapte olur, bazıları ise Atilla İlhan'ın dediği gibi aslında yoktur.

Soru ve Yorumlar Makale hakkındaki soru ve görüşlerinizi duymaktan memnuniyet duyacağız. info@stratejico.com adresinden bize ulaşabilirsiniz.

Hakkımızda StratejiCo. 1987 yılından beri uluslararası firmalara ve kamu kurumlarına araştırma, analiz, stratejik yönlendirme, itibar yönetimi, kriz yönetimi, kurumsal değerler ve ilişkiler, organizasyonel dönüşüm ve çevik yapı yönetimi, çalışan ve sendika ilişkileri, hükümetle ilişkiler ve topluluk bağlılığı ve katılımı alanlarında hizmet sunan iletişim ve ilişki yönetimi konularında uzmanlaşmış bağımsız bir stratejik danışmanlık firmasıdır.

Yasal Uyarı

Bu rapor StratejiCo. tarafından, kamuya açık kaynaklardan toplanan bilgilere dayanarak hazırlanmıştır. Bu raporda ortaya konan görüş ve öneriler StratejiCo.'nun resmi görüşünü yansıtmamaktadır. Bu içeriğin amacı okuyucularımıza kendi işleriyle ilgili farklı bakış açıları sunmaktır. StratejiCo. burada sağlanan bilgilere dayanarak alınan kararlardan sorumlu tutulamaz.

Copyright © 2019 Bütün hakları saklıdır.